

2) Portugāles Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 170, 21.7.2007.

Tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-392/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/19/EK — Kopējā nodokļa sistēmas, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 158/11)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — R. Lyal)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — D. Haven)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2005. gada 17. februāra Direktīvas 2005/19/EK, ar ko groza Direktīvu 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 58, 19. lpp.), prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2005. gada 17. februāra Direktīvas 2005/19/EK, ar ko groza Direktīvu 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, prasības, Belģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Belģijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 235, 6.10.2007.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 7. martā cēlusi *Portela & Companhia SA* par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā T-10/06 *Portela & Companhia SA*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-108/08 P)

(2008/C 158/12)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Portela & Companhia SA* (pārstāvis — J. Conceição Pimenta, advokado)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Juan Torrens Cuadrado* un *Josep Gilbert Sanz*

2008. gada 22. aprīlī Tiesas priekšsēdētājs izdeva rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

Prasība, kas celta 2008. gada 11. martā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-110/08)

(2008/C 158/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — T. Scharf un D. Recchia)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, tā kā atbildētāja līdz šim Komisijai nav paziņojusi pilnīgu ierosināto Kopienā nozīmīgo teritoriju sarakstu vai pašlaik Komisijai nosūtītajā sarakstā joprojām pilnībā nav ietverti seši dabisko dzīvotņu veidi Alpu bioģeogrāfiskajā rajonā (3230, 6520, *7220, 8130, 9110 un 9180), kā arī desmit dabisko dzīvotņu veidi (*1530, 3240, *6110, *6230, 6520, 8150, 8220, 9150, 91F0 un *9110) un divpadsmit sugas (*Vertigo moulinsiana*, **Osmoderma eremita*, *Rutilus pigus*, *Triturus cristatus*, *Triturus carnifex*, *Rhinolophus hipposideros*, *Barbastella barastellus*, *Myotis emarginatus*, *Myotis myotis*, *Mannia triandra*, *Buxbaumia viridis*, *Drepanocladus vernicosus*) kontinentālajā bioģeogrāfiskajā rajonā, atbildētāja nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.) 4. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pēc noteikta grafika izveidotu saskaņotu Eiropas ekoloģisko tīklu, kurā apvienotas īpaši aizsargājamas dabas teritorijas, Direktīvas 92/43/EEK 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka, pamatojoties uz III pielikumā izklāstītajiem kritērijiem un attiecīgo zinātnisko informāciju, katra dalībvalsts piedāvā teritoriju sarakstu, tajā norādot, kuri I pielikuma dabisko dzīvotņu veidi un kuras II pielikuma sugas, kas ir vietējās sugas tās teritorijā, sastopamas minētajās teritorijās. Minētajā valsts sarakstā jāiekļauj teritorijas, kurās ir prioritārie dabisko dzīvotņu veidi un prioritārās sugas un kuras dalībvalstis ir izraudzījušās, pamatojoties uz III pielikumā minētajiem kritērijiem. "Prioritāras" sugas un dabisko dzīvotņu veidi ir tādi, kuriem draud izzušana un par kuru saglabāšanu Kopiena ir īpaši atbildīga, ņemot vērā to dabiskās izplatības areāla proporciju dalībvalstu Eiropas daļas teritorijā. Trīs gados pēc šīs direktīvas izziņošanas saraksts jānosūta Komisijai, pievienojot informāciju par katru no teritorijām. Attiecībā uz Austrijas Republiku direktīva ar Pievienošanās līgumā minētajiem grozījumiem stājās spēkā līdz ar šīs valsts pievienošanos Eiropas Savienībai 1995. gada 1. janvārī, un tās transponēšanas termiņš katrā ziņā ir neapstrīdami beidzies.

Tā kā Austrijas Republika joprojām nav iesniegusi Komisijai pilnīgu sarakstu ar ierosinātajām Kopienā nozīmīgajām teritorijām, tā ir pārkāpusi Direktīvas 92/43/EEK 4. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

Austrijas Republika atsauca uz iespējamiem procesuāliem trūkumiem, kas Komisijas rīcību padara nepieļaujamu.

Atbildētājas pirmais iebildums attiecas uz tā sauktajiem rezerves sarakstiem, tātad dabisko dzīvotņu un sugu sarakstiem, attiecībā uz kuriem Komisija ir secinājusi tīkla nepilnību savos lēmumos par Kopienā nozīmīgu teritoriju sarakstiem Alpu un kontinentālajos rajonos. Atbildētāja apgalvo, ka, tā kā šādu rezerves sarakstu izveidošana direktīvā nav paredzēta, Komisijai nav tiesību uz tām atsaukties, lai atbildētājai pārņemtu nepilnīgu aizsargājamo teritoriju paziņošanu.

Tomēr šādu argumentu nevar pieņemt. Jautājums ir nevis par to, vai direktīva reglamentē rezerves sarakstu izveidošanu, bet gan vienīgi par to, vai Komisijai iesniegtie valsts priekšlikuma saraksti ir pilnīgi. Rezerves saraksti Komisijai kalpo tikai trūkumu apzināšanai, lai izveidotu pilnīgu *Natura 2000* tīklu. Direktīvā šādu sarakstu izveidošana nav paredzēta, taču to arī neaizliedz.

Tā kā atbildētāja vēlāk sarakstu ir papildinājusi, tās arguments, ka tā nevar aizstāvēties, jo neizprot Komisijas zinātnisko pamatojumu, ir veltīgs: acīmredzami atbildētāja pati varēja skaidri redzēt, ka ir nepieciešami papildinājumi. Turklāt atbildētāja nepastrīdami bija iesaistīta bioģeogrāfiskajā procesā.

Ilgais laika posms no pirmā argumentētā atzinuma līdz pirmajam un otrajam papildu atzinumam neierobežoja atbildētājas procesuālās tiesības un tādēļ to nevar pārņemt Komisijai. Komisija atturējās no prasības celšanas pret atbildētāju 1998. gadā tikai tādēļ, ka tai bija pamats uzskatīt, ka atbildētāja drīz izpildīs direktīvā paredzētos pienākumus. Atbildētājai pavisam trīs reizes tika noteikti termiņš, lai Komisijai nosūtītu pilnīgu paziņojumu. Tai līdz ar to bija neparasti ilgs periods, kurā tā varēja atbildēt gan uz Komisijas pārmetumiem, gan atrisināt tiesvedības priekšmetu.

Arguments, ka Komisijas aicinājums iesniegt papildinājumus notika saskaņā ar direktīvas 4. pantā paredzēto procedūru un tādējādi to "nevar vienlaicīgi uzskatīt par valsts pienākumu neizpildes procesa turpināšanu", nešķiet saistošs. Tieši tāpēc, ka aicinājumi par papildinājumiem tika izteikti direktīvas 4. pantā noteiktās procedūras ietvaros, lai gan izvēles fāzei jau sen bija jānoslēdzas, šie aicinājumi par papildinājumiem ir skaidrs apliecinājums, ka atbildētāja joprojām nebija izpildījusi direktīvas 4. pantā paredzētos pienākumus. Tā kā Komisija gadiem ilgi bija pieņēmusi papildinājumus, neceļot nekādu prasību, atbildētāja ikreiz guva iespēju panākt, ka, izpildot savus pienākumus, tiesvedībai zūd priekšmets.

Visbeidzot jāatzīst, ka pretēji atbildētājas apgalvojumam direktīvas 5. pantā paredzētā apspriešanās procedūra šajā gadījumā nav piemērojama. Minētā procedūra ir paredzēta tikai izņēmuma

gadījumiem, kad ir jāatrisina Komisijas un dalībvalsts domstarpības par zinātniskiem aspektiem attiecībā uz kādu noteiktu teritoriju, nevis gadījumiem, kad, kā tas ir šajā lietā, runa ir par teritoriju nepilnīgu paziņošanu.

Atbildētājas izvirzītie procesuālie iebildumi līdz ar to nav pamatoti.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 1. aprīlī iesniedza Dorel Juvenile Group, Inc. par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 24. janvāra spriedumu lietā T-88/06 Dorel Juvenile Group, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-131/08 P)

(2008/C 158/14)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dorel Juvenile Group, Inc. (pārstāve — G. Simon, Rechtsanwältin)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 24. janvāra spriedumu lietā T-88/06;
- atcelt Apelāciju otrās padomes 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 616/2004-2 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesas (PIT) veiktais preču zīmes reģistrācijai vajadzīgo apstākļu izvērtējums ir pārlieku ierobežots. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka PIT izvērtēja vārdu "SAFETY 1st", atsevišķi analizējot elementu "1st" un, balstot savu vērtējumu uz pieņēmumu, ka, tā kā elementam "1st" nav atšķirtspējas, tas nevar iegūt šo atšķirtspēju arī kombinācijā ar preču zīmes elementu "SAFETY". Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka PIT vajadzētu izvērtēt preču zīmes atšķirtspēju, pamatojoties uz to, kā

vidusmēra patērētājs kopumā uztver vārdu salikumu "SAFETY 1st". Preču zīmes "SAFETY 1st" sadalīšana tās sastāvdaļās, ko veica Tiesa, neatspoguļo patērētājiem piemītošos uzskatus un pieeju.

Apstrīdētais spriedums pamatojas uz kritēriju, ka vārdu salikumu "safety first" izmanto, lai apzīmētu preces, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, "kā informāciju attiecībā uz preču īpašībām". Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka šim kritērijam ir nozīme Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta kontekstā, bet tas nav piemērots kritērijs, saskaņā ar kuru būtu vērtējams 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Tādējādi tiesa balstīja savu viedokli uz to, ka attiecīgais apzīmējums ietilpst 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā tādēļ, ka tas neatbilst 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam aizsardzības kritērijam.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka PIT tāpat neņēma vērā faktu, ka Regulas Nr. 40/94 (¹) 12. panta b) apakšpunkts ir korektējošs attiecībā uz 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2008. gada 2. aprīļa rīkojumu — Intercontainer Interfrigo (ICF) SC/Balkenende Oosthuizen BV un MUC Operation BV

(Lieta C-133/08)

(2008/C 158/15)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Intercontainer Interfrigo (ICF) SC

Atbildētājas: Balkenende Oosthuizen BV un MUC Operation BV